

[Svend Jakobsen.]

drøftelser, som jeg forstår at også boligministeren er klar til at gå ind i nu.

Jeg vil gerne til hr. Arne Bjerregaard sige to ting: for det første interesserede han sig for de samtaler, vi fører med det radikale venstre. Jeg kan sige, at vi har ikke barslet med noget forslag, og derfor kan det nok overraske, at der er politikere, der er i stand til at kommentere det SR-forslag, som overhovedet ikke eksisterer. Jeg kan love, at hvis vi når frem til nogle synspunkter i fællesskab, så vil folketinget blive underrettet om det, så snart resultatet foreligger.

For det andet er det ikke rigtigt, når hr. Arne Bjerregaard siger, at det var en ensidig løsning, S-SF lavede. Motiveringen fra hr. Arne Bjerregaards side var, at det kun var ejerboligerne, der blev pillet ud af boligpolitikken. Jeg går ud fra, at hr. Arne Bjerregaard mener: pillet ud af selvangivelsen. Det er selvfølgelig korrekt, at det kun var ejerboligerne, der blev pillet ud af selvangivelsen, men det skyldes jo den omstændighed, at det er den eneste del af boligsektoren, der vedrører selvangivelsen, idet vi jo arbejder med forskellige støttesystemer i vores boliglovgivning. Hvis hr. Arne Bjerregaard havde gjort sig ulejlighed med at sætte sig ind i de forslag, vi aftalte i sidste samling, så ville han vide, at vi gennemførte et ligningslovsforslag, vi aftalte lovgivningen på det øvrige område, vi aftalte herunder en ændret finansieringsform af den almennyttige sektor, således at der heller ikke mere gives generel støtte til udlejningssektoren. Derfor er der balance, idet man fjerner støtten til ejerboligen, samtidig med at man fjerner den til udlejningssektoren.

I den forbindelse vil jeg da gerne sige til boligministeren, at det var ikke vort forslag — det sagde han heller ikke — at det skulle ske i et kraftspring, for jeg er helt enig i ministerens betragtninger om, at der er disponeret, såvel i ejerboligsektoren som i lejerboligsektoren, ud fra en forventning om, at den lovgivning, der eksisterer, ikke brydes over i et enkelt knæk eller et enkelt kraftspring.

Jeg vil gerne til sidst rette to spørgsmål til boligministeren. Det første går på, om de egenkapitalbetragtninger, som boligministeren gjorde gældende omkring den almennyttige sektor, ikke også må gælde i forhold til

ejerboligsektoren, hvor der jo er fuldt så store egenkapitalproblemer som i udlejningssektoren.

Det andet spørgsmål er det, som jeg også stillede i første omgang omkring boligsikringen. Jeg forstod besvarelsen sådan, at ministeren stadig væk venter på redegørelsen fra udvalget om samordning af skatter og sociale ydelser. Det forstår jeg vel, men tiden løber jo hurtigt, og vi nærmer os den 15. marts, som er grænsen for fremsættelse af lovforslag. Jeg vil derfor opfordre ministeren til, hvis ikke denne rapport foreligger inden 15. marts, da at fremsætte det lovforslag, som vi fremsatte i sidste samling, og hvor vi i vid udstrækning tog hensyn til sammenfaldet mellem afvikling af boligsikringsydelse og stigende skat. Vi må have et lovforslag på bordet i folketinget senest 15. marts, og jeg er nødt til at sige, at hvis ministeren ikke er villig til at fremsætte det, så er socialdemokratiet villig til det; jeg synes, det var rimeligt, at det var ministeren, der gjorde det.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Christophersen sagde, at vi ikke kunne komme frem til nogen løsning i denne samling. Der er dog ikke nogen, der forbyder os at begynde på det, og der er heller ikke nogen, der forbyder os for en gangs skyld at sige: vi skal nå det.

Jeg sad og hørte på hr. Kaj Hansen og blev meget forundret, fordi han henviste til den rate, som skulle forfalde som husleje forhøjelse 1. april 1974. Jeg kommer i tanker om, at for ganske kort tid siden var der en mægtig debat her i tinget om dyrtidsportioner, om indgriben i velerhvervede rettigheder. Jeg ved ikke, om hr. Kaj Hansen ikke er enig i, at disse rettigheder gælder for alle mennesker, også selv om de tilfældigvis ejer en udlejningsejendom.

Så hørte jeg på boligministeren, og han takkede så venligt for tilslutningen. Jeg ved ikke, om det var mig, der hørte meget dårligt efter, men jeg fandt ikke nogen tilslutning; den var i hvert fald meget begrænset. Men det var jo ellers en venlig og en nydelig tale. Jeg ved ikke, om det er, fordi jeg er så nyt et medlem her i tinget, men jeg kunne faktisk ikke finde ét eneste forslag til løsning af nogen af de boligproblemer, vi har, bortset fra at alle skulle være enige. Hvis